

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 16176

гр. София, 27.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
закрито заседание на 27.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разглежда дело номер **4676** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на Т. К. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 746/03.04.2026г., издадена от мл. автоконтрольор към сектор Пътна полиция, СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С жалбата съдът е сезиран и с искане, направено на основание чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК, да се постанови спиране на изпълнението на Заповед №№ 746/03.04.2026.

Жалбоподателят Т. иска спиране на изпълнението на оспорената заповед, като посочва, че се грижи за лице в следоперативен период с ограничена подвижност и приемощо тежки медикаменти и с което лице се намира във фактическо съжителство. Счита, че отнемането на СУМПС ще доведе до сериозни затруднения при осигуряване на медицинското му обслужване и ежедневни нужди.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно, като съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 171, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. В случая спрямо Т. К. Т. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл. 60, ал. 1 АПК, в хипотезите по чл. 166, ал. 4 АПК законодателят презумира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е

съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това ex lege предварително изпълнение. В съответствие с това всички заповеди по чл. 172, ал. 1 ЗДвП са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административни нарушения – чл. 171 ЗДвП.

Специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че предварителното изпълнение на наложената ПАМ би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.

В конкретния случай жалбоподателят Т. обосновава искането си с твърдения за вреди, които биха произтекли от реда за осигуряване на медицински грижи за лицето, с което се намира във фактическо съжителство- Л. В. В., за което твърди, че е в тежко здравословно състояние. В тази връзка е представена медицинска документация, касаеща здравословното състояние на Л. В..

В конкретния случай съдът намира, че по делото не са ангажирани достатъчно убедителни доказателства, които да установяват наличието на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателката. Представената медицинска документация относно здравословното състояние на лицето Л. В. не обосновава извод за трайно или временно състояние на затруднена подвижност, налагащо задължително придвижване с моторно превозно средство. Липсват медицински данни за предписана чужда помощ, както и указания от медицински специалист за необходимост от специализиран транспорт или придружител при придвижване. Още повече, че в жалбата са изложени твърдения, че жалбоподателят Т. в деня на вмененото й нарушение е посещавала местопроизшествието заедно с Л. В., при което двамата са установили, че липсват вреди.

Наред с това не се установява жалбоподателката да е единственото лице, което може да осигури необходимите грижи и транспорт, нито е доказана обективна невъзможност същите да бъдат обезпечени по друг начин, включително чрез други близки лица, обществен транспорт или специализирани услуги. В този смисъл твърденията за необходимост от управление на моторно превозно средство от нейна страна остават недоказани.

Същевременно по делото не са представени доказателства за конкретно насрочени медицински прегледи или лечебни процедури, изискващи неотложно транспортиране на посоченото лице при определени условия. Липсват данни за определени дати, лечебни заведения или изрични медицински предписания, които да обосновават необходимостта от придвижване именно с автомобил, управляван от жалбоподателката. Не се установява и невъзможност евентуалните бъдещи прегледи да бъдат осъществени чрез алтернативни форми на транспорт или с помощта на трети лица.

При тези данни съдът приема, че изложените в жалбата твърдения имат хипотетичен характер и не са подкрепени с необходимите доказателства, поради което не може да се направи извод, че предварителното изпълнение на заповедта би довело до значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК

Така мотивиран, Административен съд София-град ,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Т. К. Т. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 746/03.04.2026г., издадена от мл.

автоконтрольор към сектор Пътна полиция СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) ЗДвП– временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.